

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Kedden, December 28-dikán, 1824.

Orosz Birodalom.

A' Petersburgi Register így volt az ott 1777-ben történt árvizról: —,

„Sept. 26-kán (Oct. 8-kán) 1777-ben olly árvíz történt itt, a' melly mind azokat felyül haladta, mellyekre ezen idő előtt ezen országban emlékeznek. A' mondott napon reggeli 4 órakor egy szörnyű Orkán keleti-dél-keletről a' vizet a' Néwa folyóban a' maga szokott állásán felyül 14 láb nyomnyira emelte-fel, melly miatt a' város és annak vidékei kevés szempillantatok alatt, előntötek. A' viznek ezen rendkívül való nagysága csak félórát tartott. A' szél északra kezdett fúni, 's a' víz a' maga szokott árkába vette folyását. Kehetetlen lerajzolni a' sok kárt, mellyet a' Státus és magános emberek vallottak. A' vízbe veszett emberek számának nagyának kellett lenni. A' városnak legfőbb ucaiban leszaggatta a' szél a' házak fedeleit. A' Cs. nyári kastély kertjében sok nagy élő fak gyökerestül kidöntettek. A' város alsóbb részein mellyekben nagyobbadon szegénység lakik, olly nagy volt a' pusztulás, hogy nem lehet lerajzolni. Sok emberek ágyaikban feküve fulladtak oda, hol a' víz meglepte őket. A' kik a' házak fedelin kerestek megtartatást, a' szél onnét a' vízbe csapkodta-le őket; 's a' kik életben maradtak is, legnagyobb inségre jutottak. A' semmivé lett nagy elromlott portékák sokságát nem lehet felszámolni. A' sok bárkák, mellyek vassal, fával, kenderrel, gabonával voltak terhelve, részint elsüllyedtek, részint az ucaakra és mezők-

re vettettek-ki. Sok nagy hajók, a' mellyek Crönstadtban vasmaeszkákon állottak, azokról a' széltől elkapattatván, a' partokra, kertekbe, és erdőkbe ritettek-ki. A' Kataliudvara sok másokkal együtt, mellyek mind azon partok mellett találtattak, a' marhakkal 's emberekkel, el-veszttek. A' víz magassága $1\frac{1}{2}$ lábnyival haladta felül az 1755-béit, 's a' t. — Ha már valaki a' folyó 1819-béli árvizet az 1777-dik esztendőbélivel össze hasonlíja, meg láthatja, hogy az idejinek, a' melly sokkal nagyobb is volt, sokkal tovább is tartott, mennyivel kellett veszedelmesebbnek lenni, mint az 1777-dik béli volt).“

Egy Berlii levélben 150 millió Bankó-Rubelre tétetik az a' kár, mellyet egyedül Petersburg városa, a' pedig, mellyet a' Börse vallott, 35 millióra. A' víz a' Császári szobákban is fél ölnyire állott. Petersburg körül 2—3 mérföldnyire kirendelt katona csoportok jártak le 's fel a' halottaknak a' földbe-ásása 's az útnak az omlásoktól való megtisztítása végett.

A' Journal-des-dabats Parisban illy megjegyzést teszen erről a' Petersburgi mostani nagy Orkánról: —,

Ezen Orkán, a' melly Nov. 19-dikén kegyetlenkedett, mind azok között a' tünemények között, mellyekről Európának Physikai Historiája emlékezik, egy a' legnevezetesebbek közzül. Az útját illy irányzással tette: Az Angliai és Hollandiai partoknál credvén a' szomszéd vagy úgy nevezett Észak-tengert csak nem fenekestül felforgatta; a' Jutlandi partok mellett sok hajótörést okozott, 's azután mind inkább-

inkább nevekedvén's dél-nyugotról észak-keletre Gothenburgon és Stockholmon által nyomulván, Svétziában egész erdőket a földre terített, 's végezetre a' Finniai tenger' öblébe vévén erányát, ide a' Bell' (Balticum) tengerről szörnű sokságú vizet hajtott, 's minthogy itta' Finniai öblöt partok határozzák, 's ezek az eddig hajtatott víz-massánuak gátat tévén, a' víz itt szörnű magasságra feltolódott, 's képzelní lehet hogy ezen nagy ereje által a' Néwába is melly hirtelen benyomulhatott. A' földkártyáján könnyű felvetni, hogy egy illy Orkán az Anglus partoktól fogva 370—400 órányi utat néhány minutumok alatt tévén, melly rettentő és pusztító rohanással kellett napnyugotról keletre mennie. Még minden helyekről nem érkeztek tudósítások a' mellyekből megítélni lehetne, hogy külömb-külobm országokban, a' mellyeken ezen rettentő levegői tüne-mény által rohant, mi nemű nyomait hagyta hátra nagy erejének."

A' Conserrator Impartial illy Tiszti tudósításokat boesátott közre Dec. 3-kán: —,

„A' Financzministerium kötelességének esmeri lenni, hogy a' Közönséget a' Nov. 19-kén történt áradás' resultátuma felől azon kárvallásokra való tekintetben megnyugtassa, mellyek a' birodalom kincstartat és a' kereskedést egy illy rendkívül való történetnek következésében érdeklétek. A' semmivé tétetett avvagy megromlott portékákban valamint a' Börsén és annak hörnyekein úgy a' magános magazinumokban is valósággal nagy, mindazonáltal a' mi kereskedési állapotunkon csak ugyan nem ejtett ezen kárvallás éppen olly nagy, csapást, mint természet szerint eleintén gondolni lehetett. A' főbb kárvallások ezukorban, sóban, kenderben, és hamu-zsírban állanak, de a' mellyek még nem számlálthattak mind össze. A' ezuk-

rot de csak közelítő felvetés szerént, valami 300,000 púdra) (12 millio fontra) lehet tenni; de a' melly kárvallás a' minden felé találtató számos ezukortartalékokra nézve nem okozhat olly félelmet, hogy igen érzékeny fogyatkozás következhessek miatta. Az elveszett sót is egy annyira lehet tenni; de a' több helyeken találtató só-tartalékok ezen ezikkelyre nézve sem engedik valami érzékeny fogyatkozástól félni. A' magazinumokban találtató 600,000 púd (24 millio font) kendernek nagy része megkárosított; de az előrevigyzási eszközök által ezen tekintetben is nagyon meg fog kevesítettni a' tulajdonosok vesztesége. A' hamu-zsírbeli vesztés éppen nem illy sok. Cronstadtdban csak kevés kereskedő hajók vallottak kárt; némelleyek össze romlottak; mások megrongyollottak: de az e'beli tudósítások még nem mind pontosok. A' fő város' épületeiben okoztatott romlások, ha némelley apróbb fa lakhelyeket kivesszünk, mellyeket a' víz egészen elvitt, 's ha a' házi portékáknak, butoroknak, megkárosításokat is kivesszünk, ekkor a' kárvallás majd csak az alsó szoba-fűtő és sütő kemenczéknek elromlásoldban áll: a' melly fogyatkozások, ámbár az esztendőnek mostani részében legérezhetőbbek, mindazáltal még sem lehetnek felettebb nyughatatlankodtató következésűek. A' vízpartjai, hol a' hajók megállapodnak, esztornák, 's az egyéb közönséges közösülési módok nem sok kárt vallottak, kivéven a' fa hidakat. A' mi a' fábrikat, ser 's pálinka főző, 's ezukor tisztító házakat illeti, ámbár ezek feles kárt vallottak, de még ts hozzá fogtak már ismét a' magok szokott foglalatoskodásokhoz.

„Ennyiben áll rövideden a' magánosok' kárvallásának lérajzoldása. A' kincstartar vesztései sokkal csekélyebbek. Ezek főbb löppen a' paliatka belü vesztésben állanak, a' mellyet legjeljebb fél millio Rubelre lehet tenni, a' melly ahoz képpest a' men-

nyi a' Korona' magazinumaiban maradt és a' szükségést feljúl haladja, tekintetbe se' jöhet. Továbbá tekintetbe vétethetnek a' víz által elmosatott tűzi fa, 's a' közönséges épületekben okoztatott kárvallások. Az elveszett ezukor és só dolgában is számlálthatók a' Korona' kárvallása néhány millióra, a' melyekért a' vám még nem fizettetett volt meg.

„Bár melly keserves történet vala is tehát ezen áradás annyiban, hogy 500 embernek életébe került; csak ugyan még se' fog ez sem a' kereskedésre sem Petersburgnak boldogságára nézve valamelly veszedelmes következtést maga után vonni, 's e' mellett az Országlószerk se' szűnik meg a' szegényebb sorsú lakosokhoz minden segedelemmel viseltetni.“

Dec. 1-ső éjszakáján estve ismét nagy szél támadván a' Néwa vize ismét egy röfnyire felhőtt vala, 's az emberek Petersburgban már újabb kiáradásról kezdettek tartani, de nem soká' elesenedvén mind a' szél mind a' víznek hanykodása, azzal az emberek' ujj ijedsége is elenyészett.

A' Rigai Ujjságlevelék arra a' megjegyzésre, hogy Petersburgnak építtetésétől fogva még csak kétszer lettek volna ott nagy árvizek, azt mondja, hogy ezen nagy város a' maga építtetésétől fogva már sokszor volt az árvizek veszedelmének kitétetve, tudniillik 1721-ben Nov. 16-dik napjától fogva 24-dikéig 7 millió ezüst Rubeléből álló kárt vallott. Úgy 1723-ban ősszel, és 1825-ben Nov. 10-dikén hasonlóképpen egész Petersburg városa vízben állott, 's csak ezen város, Petershofot és Cronstadtot ide nem számlálva, 5 millió kárt vallott. A' későbbi áradások történetek ezen ujjság szerént 1729-ben, 1752-ben, és 1777-ben. A' mostani áradásról ezen Ujjságlevel is megvallja, hogy mind ez ideig történetek között ez a' mostani volt legnagyobb és ez okozott legtöbb kárt.

Ennek nevezetességei közt említi, hogy a' víz' creje olly nagy volt Petersburgnak ucaján, hogy a' többek közt egy egész két emeletű épületet a' benne lakáltatott emberekkel együtt felemelvén azt a' Császári palota' ablakai előtt hajtotta-el.

Dec. 4-dik napján azon emberekért, kik Petersburgban Nov. 19-dikén elveszték, a' Petersburgi fő templomban halotti inepet tartottak, mellyen maga a' Császár is jelen volt.

Azoknak az szegényebb embereknek, kiknek a' Petersburgi kölcsönöző kassában ruhadarabjaik elzállogosittatva találtak, ezen időbeli környulállásolra nézve az ő felsőbb és melegebb ruhadarabjaik, az Országlószerk parancsolatjából váltáság nélkül kiadatnak.

P r u s z s z i a.

Berlinből azt írják, hogy éppen azon napon Dec. 17-kén, a' melynek estvéjén Bécsben 8 és 9 órak között havazott, vilámlott és döngött, ott délelőtt 9 1/4 órakor egygyet nagyot villámlott, arra nagyot dördült, 's a' hópillak hullani kezdettek, de csak néhány minutumokig hullottak.

Nagy Britannia és Irlandia.

A' Skótziaából érkezett tudósítások arról panasználak, hogy ott November' végén olly sok hó esett, hogy a' posták több helyeken nagyon elkéstek. Így van a' dollog északi Angliában is; hol az esztendőnek ezen részében illy nagy hóra nem emlékeznek; nagyon félnek, hogy ha hirtelen való olvadás fog réa következni, szörnyű árvizek lehetnek belőlle.

Londonban a' Varos' házánál, melynek manstonshouse a' neve, egyeb ritka és drága házi bútorok között egy egy is találtak, melly a' Státus' ágának nevezetik, 's arra volna határozatva, hogy a'

Lord Májor háljon rajta, hanem már régtől fogva csak a' bűdös férgeknek szolgál lakhelyül. Ezen ágy annak idejében 50,000 font Sterlingekben (legalább is 500,000 pengő forintokban került volt. E' most ezen nevezetes házból kivettlétvén, igen hosszas és neveltséges vetekedések után, melyek a' Város' tanácsában ezen tárgy eránt elé fordultak, meghatározottat, hogy az új ágy, mely a' réginek helyébe fog tételtetni, ne kerüljön többé 5000 pengő forintoknál.

Most a' szerencsétlen Fauntleroy házi butorainak kótyavetyelésével foglalatokoznak, melyek között egy rajzolatok' és rézmetszések' olly gyűjteménye is található, hogy azokat a' Király is arra méltoztatta volt, hogynem csak magához vitelle megnézés végett, hanem mikor vissza küldötte, egy tulajdon kezével irt czédulát is küldött hozzá azokkal együtt. Most a' kótyavetyéltetésre ezen czédulát is melléjek tették.

Arra, hogy mely reitentő pusztításokat tettek a' tengereken az ezen Ős utolsó részében uralkodott szörnyű szelveszek, példa lehet egyebek közt egy hajó, melynek Sunderland a' neve és a' mely Dec. 5-dikén érkezett-meg a' Portschemouthi kikötőhelybe. Ezt, minekutánna Selseánál a' haboktól hanyattatni és segedelmet kérő lövéseket tenni egy Kormányos eszébe veit volna, néhányadmagával azonnal segedelmére indult, 's a' hajóra felmászván azt szerencsésen meg is mentette az elsüllyedéstől, hanem a' mit csudálni lehet, az, hogy az hajón egy macskán kívül egyéb élő állatt nem találtatott. A' Kapitány kamarájában néhány ruha darabok találtattak egy órával együtt. Az asztal fel volt terítve. Azt lehet gondolni, hogy az embereket a' hajó' felső emeletéről mind a' tengerbe seperte a' szél.

A' Calkuttai Ujjságban illy tudósítás jött-ki egy fiatal özvegy aszszonyról a' ki magát meghalalozott férjének holt testével együtt a' nép előtt és szokott halotti pompával megégetette: —

„A' meghalalozott férjű fö, a' magát megégetésre elszánt aszszony 55 esztendősek voltak. Három fiú és egy leány gyermekeket hagytak árván, kik közül a' nagyobbik 16 az ifjabbik 10 esztendősek. A' nagyobbik fiú a' temetés napját megelőzőt estvén elment az Előjárókhöz megjelenteni, hogy az anyja meg akarja-magát égetni a' férje holt testével egygyütt, melyre nézve kérte az arra való engedelmet, mely nélkül az meg nem eshetik. Az alatt a' más két fiú a' holt test körül vigyázott a' leány pedig az anyja mellett maradt. En magam (így ír a' tudósító) hujába probáltam, hogy az aszszonyhoz bemehessek, hanem egy karátom módot találtam. En is beszélttem a' két gyermekkel, a' kik kértek, hogy ne engedjen-meg, hogy az anyok megégettesse magát: hanem az atyafiak ingerlették 's retteglették az aszszonyt, ha fogadásától elállana, 's a' síjüket a' holt test mellett ülni kényszerítették. Azonban a' barátom azt mondta nekem, hogy az aszszony egészen eltökéltette magában, hogy így háljon-meg. En úgy voltam tudósítatva, hogy az égetés mas nap éppen egy órakor fognatörténni, tehát jókor megjelentem a' halottnál a' számomra kirendeltetett helyen. Az aszszony tánczolva jelent-meg a' holt testnél, 's minekutánna a' nyútoztatóra felhátott, a' testnek fejét megölelte 's reá ült, 's azt a' maga ruhájival betakarta. Így ülve egy más aszszony az ő lábait és körmeit veressen megfestette; a' homloka már előre befestetett vala ugyan ezen színnel. En csak néhány lépésnyire állottam a' farakástól, mellyen az égetésnek kellett történni. Az aszszony mutatta mintha örvendene, de észre lehetett venni, hogy nyughatatlan-

odik. A' testvére' bátyja 's egy aszszony, mind ketten vének, az aszszony mellett állván, ötet nagy biztatásokkal készítettek a' halálhoz. Ő szüntelen imátkozott, 's gyakran így kiáltott-fel Horribale! Horribale! A' körülálló nézők között is kiáltottak némelyek ekképpen. A' nép nagy sokasággal össze gyülekezett. A' léány szüntelen az annya mellett ülven ötet legyezőjével hivesítette, e' pedig kezében egy mangó-fa levelet tartván azzal magáról a' legyeket kergette.

„Én itt tulakoztam az aszszonytól, hogyan cselekedheti, hogy gyermekeit önként így elhagyhassa, 's hogy életét, melyet néki az isten adott, ekképpen elvesse, vagy talám azt hiszi, hogy ez az emberiséggel ellenkező áldozat-tétel az isten előtt kedves lehet, avagy hogy ez a' kegyetlen halál az ő volt férjének és családjának bűncit elmoshatja. Ő nékem csak azt felelte rövideden, hogy meg van afelelől győztetve, hogy férjével egygyütt haladoklasközben egyenesen mennek a' paradicsomba, és hogy ötet ezen haláltól semmi el nem tartoztathatná. Végre csak arra kért, hogy vigyem véghez, hogy a' parancsolat mely nélkül az égetés' munkájához hozzá nem lehetett fogni, minél hamarabb érkezzék-meg. Az én barátom, midőn az előtt másnapon az aszszonyt meglátogatta, hónaponként való penziót ajánlott néki, ha életben marad, de ő ezt el nem fogadta. Én is most két alkora penziót ígértem néki, de nékem is azt felelte csak, hogy a' pénznek ő előtte már semmi beese nincsen.

Már délutáni 4 óra vala, 's a' palancsolat még most érkezvén-el, az aszszony nagy bádjadtságát jelenté, melye nézve megengedték, hogy férje mellé lefekhesse, hanem annak jobb kezét ekkor is el nem bocsátotta. Végezetre elérkezet a'

fíjú a' parancsolattal de minden aláírás nélkül, melyre nézve az aszszony az egész éjszakát ezen fekvésben töltötte-el, pedig a' férje teste már rothadni kezdett vala. Más nap két óraker megérkezett a' parancsolat; a' Braminek megjelentek, a' szerencsétlen-áldozatot körül vették, 's ferdőbe vitték. A' halottat is megöntözték vízzel, minekelőtte a' rakás fára feltették volna. Végre vissza hozták a' Braminek a' ferdőből; szörnyen kiáltozván a' Horribale! melyre a' nézők is hasonló lármával ugyan azt kiáltották. A' kiáltozás dühös és rettentő vala. Semmi rendet nem lehetett tartani.

„A' Braminek az aszszonyt ezen lármás körülállások között a' fa-rakás körül háromszor körül hordozták, a' ki már ekkor magán kívül lenni látszott, 's kétség kívül az utolsó lépést meg se' tette volna erőszakos kényszerítés nélkül, a' midőn szegény megfogattatván, a' holt testhez kötötetett, a' fa-rakásra azzal együtt feltetett, 's könnyen lángot vető száraz veszőlkel befedetett. Az ő tulajdon gyermekei pedig és atyafijai lent és szurkotraktak melleje és réa, 's bambus-fahártsal jól oda kötözték, 's mind ezek meglévén a' nagyobbik fíjú egy felől, más felől pedig a' több atyafiak a' farakást meggyújtották, a' midőn a' szerencsétlen rettentő módon kiáltozni kezdett, hanem a' Braminek és a' számtalan nép a' Hurribalének! kiáltozása által, az ő kínos ordítását egészen hallhatatlanná tették.

Az Irlandiai népességre nézve illy jegyzéseket olvasunk a' közönséges levelekben:

Megparancsolván a' Parlamentum az Irlandiai népnek felszámláltatását, illy ne.

vezetésesek jöttek ki belőle: Az egész népesség áll 6,801,827 lelkekből. Ezek közt a férfiak száma telik 3,341,926-ra, az asszony nemé 3,459,901-re.

Az egész Országban olyan emberek, kik a 100 esztendő elérték vagy már felül is haladták, 349-czen, — olyanok kik 90 és 100 esztendő közt vagynak, 1965-man, — a kik 80—90 közt vagynak, 13,779-czen; — a kik 70—80 esztendő közt élnek, 65 ezeren; — a kik életének 60—70-dik esztendejét töltik 185,442-ten; a kik 50—60 esztendősek, 408,455-ren; a kik 40—50 esztendősek, 524,347-ten; — a kik 30—40 esztendősek, 780,756-ten; — a kik 20—30 esztendősek; 1,195,478-czen; — 15—20 esztendősek, 828,295-man; — a 10—15 esztendősek, 327,906-ten; — az 5—10 esztendősek, 920,757-ten; — 5 esztendő alól, 1,040,635-lőn találtak.

A' familiák' száma telik 1,312,052-tőre; az olly házak, mellyekben laknak, 1,142,602-re; az olyanok, a' mellyekben senki se' lakik, 35,251-re; a' mellyeket most építenek, 1,350-re.

A' mezei munkások' száma 1,158,069 — a' keresményből, fabrikából, vagy egyéb kézi munkából élők, 1,170,044 — egyéb foglalatosságból élők 528,72; mind együtt a' minden féle foglalatosságból élők 2,836,215 emberre számláltak. Az iskolákba járó két nembeli gyermekeknek száma 374,813-ra telik.

B a v a r i a.

A' Király még Bécsben léte alatt olly Rendelést intézett Dec. 12-dikén a' maga Országához, hogy az Ország' Constitútzi-

ójána: VII-dik titulusa és 22-dik Czikkelye szerint a' Képviselőknök kiválasztására az Ország' gyűlésére vétetessék munkába, úgy, hogy ezen Választási munkának resultatuma legfeljebb a' jövő Januariusnak 20-dik napáig a' Felsőházhoz mindenünnét beküldetessék. Rendelését illy kifejezésekben végzi Király Ő Felsőége: —,

„Hűséges alattvalóinktól egész bizakodással megvárjuk, hogy olly emberekre irányozzák választási munkájokat, a' kik ezen elhatározatásra minden tekintetben méltók lehetnek és a' kik a' közönséges jónak tulajdonságait tiszta belátással megítélvén, ezen ítélettel olly gondolkodást kössenek össze, a' mellyek Néünk és a' Hazának kezességül szolgáljanak arra, hogy ők a' magok kötelességeikben buzgó egyenességgel el fognak járni.“

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Spanyol Ország.

Azt erőssíti a' Quotidienne, hogy a' Corunnából Amerika felé készülő expedíció csak ugyan még is el fog oda evezni. Az e' végre léneveztetett Spanyol seregeknek már nagy része fel is ült a' hajókra. Segítő seregeket viszen részint Cuba szigetére, részint Vera-Cruzhoz az Ulloai kikötőhelybe.

Az a' hír még mind foly Madridban, hogy a' Constituzionálisok Ivisza szigetet elfoglalták volna, holott ezen szigetnek lakosai eleitől fogva olly jó Royálistáknak bizonyították magokat, hogy a' Constituzionálisokat még a' Cortesek' idejében se' bocsátották-be magokhoz. Azonban bizonyos az, hogy ezen sziget körül fegyveres hajók járnak le 's fel a' csatornán a' mellyek már egy olly Spanyol hajót el-

veitk, a' melly 600 hízott ökrökkel evezett Kadiks felé.

A' Király a' Peruban lévő Royalista Generalisokat a' Légitimusság eránt bizonyított rendkívül való szolgálataikért 's állandó hűségéért különösen megjutalmazta. A' Vice-Királyt La-Sernát De-los-Andesi Gróffá, 's a' Szent Ferdinandus Nagykeresztetésévé, Valdez és Canterac Generalisokat hasonlóképpan ezen Rendnek Nagykeresztésévé; Alvarez, Olaneta, Monet, Loriga, Carratala, Latters és Villalodos Brigadérosokat pedig Generalmajorokká nevezte.

D é l i A m é r i k a.

Bolivárról régen semmit nem olvastunk. Már jó ideje, hogy irtuk, hogy néki Canterakkal nagyon heves verekedése lett volna, a' melyben 6000 Spanyolok vesztettek volna el: de sem a' helyről sem a' napról, hogy az ütközet hol és mikor történt volna, semmi emlékezet nem tétettvén, a' hír nagyon kétségesnek lenni látszott.

Ezen régi hírt most ismét felelevenítették a' Neu-Yorki Ujságírók: de nagy különbözéssel, mert ezek szerint Bolívar lett volna ugyan a' győzedelmes annyiban, hogy az ütközet után Limát és Callaot elfoglalta, 's hogy az ütközetben a' Spanyolok' vezére Canterac elesett volna, hanem, hogy a' 6000 embereket ő maga (Bolívar) vesztette-el. — Ezen hírről semmit se' tarthatunk addig, míg bővebb és bizonyosabb tudósítást nem veszünk felőle. Ezt a' Londoni Kurir is nagyon kétségessíti olly megjegyzés által, hogy a' hír Puerto-Cabellóbol jött, a' melly nagyon messze esik a' Perui csatázó mezőtől, 's

a' Quilcai tudósítások, a' melly kikötőhely Callaohoz nagyon közel van, Aug. 19-kén indulván, ezen új verekedésről semmi emlékezetet nem tesznek.

B é c s.

Itt a' valóságos tél csak nem akar beállani. Az ezen hónap' 17-dikének estvéjén esett hó, nem állott 24 óráig a' földön. Az ősza ismét tavaszi gyenge idő jár.

E' hónap' 26-kán elkezdődvén az Altenbuch nevű Uradalomra való sors-vonások, az Uradalmat az 55,799, az ezüst asztali készületet a' 51,541, az 5000 B. beesű forintokat pedig a' 55,161 számok nyerték-el.

Magyar Ország.

Pestről Dec. 22-dik napján: —

A' Felsőes Királyi Ítélszék, úgy mint a' Septemvirális és Királyi Tabla, közönséges pompával ülte-meg e' hónap 20-kán a' maga az előtt 100 esztendővel történt törvénykezési teljes lábra lett állításának ünnepet. A' ezélnak nagysághoz képest nagy és háladatos érzésekkel gérjendeztek mind azok, kik a' Törvényeknek jöttévé erejét, 's az Igazság helyes ki szolgáltatásából következő beldogságot betsólni tudják. E'hez képest az ünnepeis szivreható lényességgel ment végbe; ugyan is: a' Törvényt gyakorló Nemes Ifjúság, a' Törvénytudó Prókatorai Rend, a' Nemes Varmogyének Tisztái, a' Pesti és Budai Uraságok, végre a' Meltóságos Királyi, és a' Felsőes Hétszemélyű Tabla, gazdag nemzeti öltözetben jelentek meg a'

Curia. A két Tábla külön-külön a maga palotájába gyülekezett össze, s először is a Méltóságos Királyi Táblának Előül-
 löje, szokott ékesen szözlásával, a Táblának törvényszéki ülléseit berekesztette, mellyre Nagyságos és Fő Tisztelendő Lang János Fortunát Ur igen csinos Magyar beszéddel felelt, — Ezen közben Nagy Méltóságú Úrményi Jó'sef Ország Birája, az Ifjúságnak Rende, és öröm kiáltása között, mint a Kir. Biróságnak Fő Képviselője, és az Országbeli Biráknak Nestora, Előüllő helyét elfoglalván, az egész Királyi Tábl. Méltóságos Szögyényi Sigmund Personális Ó Nagysága által bévezettetett a felső Táblának palotájába, hol Ó Excellentiája az Ország Birája mellett megállván, e számos és fényes gyülekezethez Deák nyelven ékes és fontos beszédet tartott, mellyben az Igazság kiszolgáltatásának történeleit bölts válogatással, fontos kifejezésekkel, és szivrelható érzéssel elő terjesztette; világosan megmutatván, melly nagy háládatossággal tartozzék Hazánk a Felséges Austria Háznak a köz boldogság egyéb ágáiban is, különösen pedig az Igazság kiszolgáltatásában tett jobbításokért. Erre az egész gyülekezet hármias „Eljen!“ kiáltásra fakadott. Ezután Nagy Méltós. Úrményi Jó'sef Ur Ó Excellentiája, rövideden elő adá Felséges III. Károly Királyunk által nagy böltséggel elintézett Törvény rendnek, s ez által a köz boldogságnak megerősítettését. Ezen jótéteményekre nézve egy századnak szerentsés elteléséért a gyülekezetet az Isteni gondviselés eránt való háladásra buzdította, mellyre: „Eljen!“ kiáltások következvén az egész gyülekezet a templomba megindult, s a Felséges Curia Ó Excellentiáját követvén, a Nemes Vármegye Hatónainak két sora között a Sz. Ferencz

Szerzetének templomába ment, hol Méltóságos és Fő Tisztelendő Kopátsy Jó'sef, Fehérvári Püspök Ur, Méltós. Madarassy Ferencz, és Marics János Septemviralista Püspök Urak, nem különben Nagyságos Lang János Praelatus, és Nagyságos Fejér György Királyi Tanácsos és Praepost Uralnak; nem ülőben számos alsóbb Papságnak szolgálatjával, először ugyan a Te Deumot elénekelte, azután pedig nagy Misét tartott, mellynek végével a Curia eloszlott, és ezen emlékezetes nappal vígan való megüllésére Ó Excellentiájánál az Ország Birájánál, Gróf Amade Antal Ó Excellentiájánál, Méltóságos Kopátsy Jó'sef Püspök Urnál, és Ó Méltóságánál a Personális Urnál gazdag vendégségek tartattak.

E folyó hónap 16-dik napján egy utazó Török Úri személy meglátogatta Pesten a Magyar Nemzeti Muzeumot, és ott az emlékeztető Könyvbe magát Törökül írta be, mellynek magyarázata ez lehet: „Ali Basa Fia Boszniából Szvornikből Mahmud Beg Szvorniki Kapitány, 17 nap mulattam Budán. — December 16-kán 1824.“ — A vele lévő, hasonlóképpen Törökül írta be magát a könyvbe, kinek írása Magyarul ennyit tehet: Szvornikből Assegija Mumina Gin Sallifia, Effen-di. — December 16-án 1824.“ — Ezen Tiszt, a mint maga aláírásához kaptsolta 17 napokat töltött Budán, és mindenütt rangjához illő tisztelettel fogadtatott. Különös figyelmetességet gerjesztett benne, midőn a Nemzeti Muzeum Bibliothekájában neki több Török kéziratok, oklevelek s könyvek mutattatának elő, és az egygyikből mintegy felvidúlva, jó darabig énekelt többekből pedig olvasott.